מנהיגי חינוך יקרים,
השבוע חל י"ז בתמוז והתחילו ימי בין המצרים.
השפת אמת כותב בפרשתנו: "קבעו חז"ל קריאת פרשת תמידין ומוספין בבין המצרים לעורר לבות בני ישראל להשתוקק על עבודת ביהמ"ק ....."
פרשת הקרבנות פותחת בקרבן התמיד. כיון שבשבעה עשר בתמוז בטל התמיד ראוי לעסוק בעניינו. כתוב בפרשת קרבן התמיד "את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין ערביים". חובה עלינו להקריב מדי יום ביומו שני כבשים. הראשון פותח את עבודת הקרבנות במזבח, והשני חותם. רש"י כתב על פסוק זה: "אף על פי שכבר נאמר בפרשת ואתה תצווה (שמות כ"ט, ל"ח) "וזה אשר תעשה" וגו', היא היתה אזהרה לימי המילואים, וכאן צווה לדורות".
הנודע ביהודה מסביר שהחידוש שנתחדש בפרשתנו הוא שגם לדורות יש לקיים את הדרשה "הכבש האחד - המיוחד שבעדרו". יש חיוב להקריב את המובחר ביותר. ולא רק בהרצה הראשונית לתקופה קצרה ומוגבלת אלא תמיד כל יום נקריב לקרבן את הכבש המובחר שבעדרו באותו הזמן.
גם מתחילת הפרשה ניתן ללמוד עקרון זה של מעלת ההתנדבות וההידור. חז"ל (במדבר רבא כ"א א') דרשו על פינחס: ""לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום" –בדין הוא שייטול שכרו". ומסביר השם משמואל שכיון שפינחס פעל מתוך קנאת ה' במה שאינו הלכה מחויבת זה סיבה לזכות אותו בשכר עוה"ז.
דווקא העשייה מעבר למחויבות וכן הרצון להדר ולהוסיף שיהיה המובחר שאפשר, נחשבת ומוערכת בשמים ומזכה בתגמול כבר בעוה"ז. נראה שניצול הימים ותוספת מחודשת כל יום היא עצמה סיבה לזכות לעוד ימים ושנים שינוצלו היטב.
גם ימי החופשה צריכים להיות מנוצלים ולהוות זמן איכות המשמש להתחדשות והתקדמות, לא במסגרות הקבועות והממוסדות אך בהחלט כל יום וחידושו. וכמש"כ רש"י בהמשך הפרשה "עבר זמנו בטל קרבנו" את שיכולנו לעשות היום לא שייך לעשות מחר. חופש נעים ומנוצל.
עוד בפרשה: משה מבקש מה' למנות מנהיג תחתיו :"יפקוד ה' אלוקי הרוחות לכל בשר איש על העדה אשר יצא לפניהם ואשר יבוא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה". התבוננות בפרטי הבקשה מגלה את הנתונים הנדרשים ממנהיג:
"יפקוד ה' אלוקי הרוחות לכל בשר, איש על העדה ", משה מבקש מנהיג שידע להלך כנגד הרוחות המגוונות בעם ישראל, שימצא שפה משותפת עם מגוון הסוגים והגוונים בעם. שיהי סובלני לשונות בין המונהגים. "אשר יצא לפניהם, ואשר יביא לפניהם" – שיהא מנהיג המהווה דוגמא בהתנהגותו, מנהיג ההולך ראשון מול המחנה באופן שמושך אחריו את המונהגים. מנהיג המסתער בראש. "אשר יוציאם ואשר יביאם" – שיהא בעל מעלה רוחנית, מנהיג בעל יכולות וידע מתאים, המסוגל להנהיג מתוקף איכויותיו הפנימיות. "ולא תהיה עדת ה', כצאן אשר אין להם רועה" - משה מבקש מנהיג שידאג לעם ולא לעצמו, שיהיה מנהיג מתוקף היכולת שלו להיות משמעותי. יתכן ויש להם רועה, מנהיגי – ובכל זאת " אין להם רועה" , זו התפילה שלנו להיות מנהיגים משמעותיים, בעלי יכולת להלך כנגד הרוחות המגוונות, להכיל, להיות סובלניים, לדעת לכוון ולהנהיג את המגוון עליו אנו המונים, להיות משמעותיים מקרוב ומרחוק וזאת מתוך דוגמא אישית, מתוך איכויות פנימיות, ממקום שיוצר משמעות ,וההמשך, יהושע זוכה לקבלת התפקיד , יהושע הוא המנהיג המתאים ביותר, הוא אשר אינו מש מתוך האוהל לרגע, יהושע רוכש את התכונות הנדרשות – מתוך האוהל, מתוך ההתבוננות והתנסות מדרכו של משה רבינו.
בימים הללו בהם אנו מסכמים שנה מאתגרת, מזמנת , אחרת.... ונושאים מבט אל השנה הבעל"ט זה הזמן להתארגן באופן שנהיה משמעותיים בבחינת "איזהו חכם הרואה את הנולד"? נתייחס בתכנון להמשך התאמה והבניה לחיים בצל הקורונה, נתכנן מענים לימודיים רגשיים, חברתיים נדרשים באופן מיטבי.
בהזדמנות זו מבקשת להזכיר "חמ"ד של חופש" שמירת קשר עם תלמידנו ברמה האישית, שיחות טל", ברמה הכיתתית – מפגשים כיתתיים מקוונים עם מחנך הכיתה, מפגשי שיח בית ספריים עם מנהל /רב / יועצת..
נחזק המסר של "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם" , לימוד יומי "מסע יומי".....